

Від редакції

Десяте число „Етномузики” присвячується пам'яті Юрія Сливинського – відомого львівського етномузиколога та педагога, який, перейнявши естафету від Володимира Гошовського, двадцять літ відповідав за стан музичної фольклористики у Львівській державній консерваторії (1969–1989 рр.). Скромний і високоінтелігентний, він ніс свій хрест гідно, невтомно й самовіддано стараючись осягнути неосяжне: постійно їздив в експедиції, транскрибував тисячі фонозаписів, займався архівною, систематизаційно-каталогізаційною, науково-дослідною, навчально-виховною, популяризаторською й ін. поточними працями, нарешті, рятував від знищення спадщину попередників, не раз на шкоду власним зацікавленням, а то й просуванню по академічній драбині.

Різнобічна діяльність Ю. Сливинського все ще чекає на своїх вдячних дослідників. У цьому річнику подається лише короткий життєпис фольклориста (Василь Коваль) і радше в першому наближенні розглядаються методичні аспекти його роботи на ниві документування народномузичної творчості – експедиційно-польового (Юрій Рибак) і транскрипційного (Василь Коваль). Інші три студії також опосередковано в'яжуться з постаттю Ю. Сливинського – його дисертаційним дослідженням весільних ладканок (Ірина Клименко) та неослабним інтересом до фонографічних звершень вітчизняного етномузикознавства (Ірина Довгалюк); остання в цьому ж розділі стаття засвідчує видатну авторитетність у науковому світі його вчителя В. Гошовського (Володимир Пасічник).

Через скрутні обставини радянської дійсності, але й теж через особливості свого характеру Ю. Сливинський друкувався порівняно мало. Більшість його праць, головню джерельних, залишилися в машинописах, а децю хіба пропало назавжди (див. реєстр у Додатках). У розділах „Матеріали” і „Педагогіка” вперше публікуються дві роботи фольклориста, цікаві не тільки з історичного погляду. В одній з них він ділиться своїми текстологічними заувагами до транскрипцій дум, здійснених Філаретом Колесою, в інший – підсумовує власний педагогічний довід проведення студентської експедиційної практики на історико-теоретичному та композиторському факультетах. Про розмах педагогічної діяльності Ю. Сливинського певною мірою говорять і дипломні роботи, виконані під його керівництвом (див. список у Додатках). Обидва рукописи та покажчики друкуються завдяки старанням Ліни Добрянської.

Решта статей, вміщених у „Матеріалах”, піднімає важливі питання вітчизняного джерелознавства. Лариса Лукашенко на підставі архівних даних знайомить з повним змістом авторського рукопису холмсько-підляської збірки Якова Сенчика, що з різних причин лише частково увійшла до відомого видання НТШ в роки Першої світової війни, а Вікторія Ярмола окреслює питому вагу фонозаписів народноінструментальних творів з Полісся та Волині в збирацькому доробку Олекси Ошуркевича. Цінним причинком до пізнання початків галицької музичної фольклористики є переклад українською статті Дениса Зубрицького, зроблений Іриною Довгалюк, що треба розглядати як наступний поважний крок в ділі укладення майбутньої антології „Галицька думка про музичний фольклор”.

До розділу „Педагогіка” обіч вищезгаданої інструктивної праці Ю. Сливинського увійшла навчальна програма курсу „Методика викладання музично-фольклористичних дисциплін” Богдана Луканюка. Цей курс для студентів-етномузикознавців розроблений уперше та потребує, безумовно, якнайширшого критичного обговорення.

Завершують щорічник повідомлення про конференцію пам'яті Ю. Сливинського, що відбулася 26 жовтня 2013 року в стінах Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка (Володимир Пасічник), огляд перших чотирьох випусків новозаснованого етномузикознавчого періодика московської академії музики ім. Гнесіних (Маргарита Скаженик) та ґрунтовна рецензія на фундаментальну працю Ігоря Мацієвського про народномузичні інструменти Гуцульщини (Ірина Федун).

Важливіші події в житті ПНЛМЕ ЛНМА ім. М. Лисенка відбиті в „Хроніці '13” (Ольга Харчишин).

На компакт-диску, крім звичних ілюстративних доповнень до деяких публікацій, уміщених на сторінках щорічника, знаходяться нові поступлення в його „Електронну бібліотеку” (автореферати недавно захищених дисертацій, праці класиків української етномузикології, видання ПНЛМЕ ЛНМА ім. М. Лисенка, довідкові покажчики тощо), а також наявні електронні публікації праць Ю. Сливинського.

Зауваги і пропозиції просьба надсилати на електронну пошту: pndlme@ukr.net.

30 грудня 2013 року

Редакція